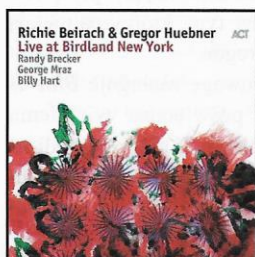

Jazz forum (PL)

May 2017

ACT**RE
PRINT**

★★★★★

Richie Beirach
& Gregor
HuebnerLive
At Birdland
New YorkACT 9839-2
(dystribucja
GiGi)

You Don't Know What Love Is; Around Bartok Bagatelle 4; Siciliana; African Heartbeat; Elm; Transition

Muzycy: *Richie Beirach, fortepian; Gregor Huebner, skrzypce; Randy Brecker, trąbka; George Mraz, kontrabas; Billy Hart, perkusja*

Owocna współpraca obu współliderów tego projektu ma już ponad dwudziestoletnią tradycję. Podobnie można powiedzieć o pozostałych muzykach tego wspaniałego kwintetu. Panowie ci doskonale znają się z wielokrotnych koncertów i sesji nagraniowych. Tym razem spotkali się 25 i 26 sierpnia 2012 roku w słynnym nowojorskim klubie Birdland. Koncerty te zostały nagrane i niedawno wydane przez firmę ACT jako urodzinowy prezent dla obu liderów. Richie Beirach i Gregor Huebner dokładnie 23 maja 2017 r. będą obchodzić okrągłe rocznice swoich urodzin – 70. i 50. Pozostali muzycy – Randy Brecker, George Mraz i Billy Hart – to czołowi artyści nowojorskiej sceny jazzowej, dobrze znani od kilku dekad na całym świecie.

Repertuar na płycie składa się z autorskich utworów oraz własnych opracowań dzieł kompozytorów muzyki klasycznej – Bacha i Bartoka, a także brawurowej wersji standardu jazzowego *You Don't Know What Love Is*, czy ekspresyjnej interpretacji kompozycji Coltrane'a *Transition*. Można więc przyjąć określenie – współczesny Trzeci Nurt.

Imponują niezwykle porozumienie i zespolone zgranie muzyków. Być może wpływ na repertuar, koncepcje artystyczne i podejście do muzyki mają europejskie korzenie czterech członków tego kwintetu, także ich klasyczne wykształcenie muzyczne oraz studia kompozycji Huebnera i Beiracha u tej samej pani profesor – o nazwisku Ludmila Ulehla – w Manhattan School of Music.

Interpretacje wszystkich utworów są niezwykle atrakcyjne. Zachwyca piękne brzmienie skrzypiec i wirtuozeria Huebnera oraz dojrzała i efektowna gra Beiracha. Randy Brecker jest jak zwykle w świetnej formie. Sekcja George Mraz – Billy Hart kulturalnie akompaniuje i pomaga frontmanom, a także wykonuje kilka znakomitych partii solowych.

Ciekawie budowane są też napięcia muzyczne tego koncertu. Zróżnicowany charakter i wykonanie poszczególnych utworów podnoszą atrakcyjność tego albumu. Zaskakuje energetyczne, wręcz agresywne wykonanie pierwszego utworu, który zwykle jest postrzegany i grany jako romantyczna ballada.

Zakres dynamiki i przestrzeni muzycznej w wykonywanych utworach zmienia się często. Mimo wielu kontrastów i zmiennych klimatów artystom udało się zachować proporcje między klasycyzującymi zwrotami harmonicznymi i melodycznymi, a nowoczesnym językiem improwizacji jazzowej.

Zbigniew Wrombel